

Meddelelser

DANSK KRIMINOLOGISK SELSKAB

Ved mødet den 26. november 1958 indledte forstander *Eigil Brinch* om „Særligt vanskelige betinget domfældte (erfaringer fra Dansk Forsorsselskabs ungdomspension i København)“. Foredraget gengives ovenfor s. 41.

I den efterfølgende diskussion deltog professor Waaben, overlæge Stürup, kontorchef Ammundsen og statsadvokat Hornemann.

Den 30. januar 1959 afholdtes generalforsamling og møde.

Vicedirektør A. Hye-Knudsen aflagde beretning om de i det forløbne år afholdte møder og oplyste, at foreningens medlemstal var faldet fra 324 til 308.

Regnskabet blev fremlagt og godkendt.

Til medlemmer af bestyrelsen genvalgtes Buhl, Christiansen, Hurwitz, Hye-Knudsen, Kirchheiner og Stürup.

Til revisor genvalgtes politiinspektør Haslund.

Herefter indledte kontorchef *Asger Friis* „Om nyordningen indenfor børneforsorgen efter 1958-loven“.

Indlederen fremhævede, at børne- og ungdomsforsorgen efter loven af 7. juni 1958 fortsat støttede sig organisatorisk på de kommunale myndigheder, men inden for de givne rammer havde man tilstræbt en effektivisering af arbejdet, først og fremmest gennem ændring af reglerne om børneværnsudvalgenes sammensætning, anbringelse uden for hjemmet, efterværnet og omlægning af centraladministrationen.

Medens halvdelen af børneværnsudvalgets medlemmer tidligere skulle være kommunalbestyrelsesmedlemmer, skal alene kommunalbestyrelsens formand fremtidig være medlem af børneværnsudvalget, som iøvrigt har fået større mulighed for at få særlig sagkyndig bistand af læge, psykolog, psykiater, dommer, embedslæge, socialrådgiver, ligesom der oprettes særlige børneværnskonsulentstillinger.

I relation til det forebyggende børne- og ungdomsværn hjemler loven — som lægger stor vægt på, at fjernelse fra hjemmet bør undgås — en udvidet adgang til at yde barnets forældre særhjælp, ligesom der vil blive oprettet et antal særlige rådgivningsklinikker.

Reglerne om fjernelse fra hjemmet er blevet suppleret med en art frivillig forsorg, således at fjernelse kan ske, når og kun så længe barnets forældre selv ønsker det. I fjernelsessager vil forældremyndigheden fremtidig blive hos forældrene i stedet for som tidligere at overgå til børneværnsudvalget. Et vigtigt led i lovændringen er udbygningen af efterværnet, bl. a. gennem adgang til at yde økonomisk hjælp til hjemgivne børn og unge til fortsat uddannelse i indtil 2 år (maksimalt til det 23. år).

Med hensyn til centraladministrationen har loven indskrænket landsnævnets arbejdsområde væsentligt, idet en del af dettes tidligere forretninger er henlagt til amterne og en del til direktoratet for børne- og ungdomsforsorgen.

I den efterfølgende diskussion deltog direktør Horsten, fuldmægtig Mundt, overlæge Sachs, skole- og fængselslæge Reinholdt-Nielsen, overlærer Remmer og overlæge Stürup.

Ved mødet den 25. februar 1959 indledte lic. jur. *Knut Sveri* om „Børnekriminaliteten, dens omfang, art og betydning (nogle nyere norske erfaringer)“.

Indlederen definerede børnekriminalitet som ellers straffbare handlinger forøvet af et individ mellem 8 og 15 år gammel. Han fremhævede, at man med hensyn til børnekriminalitet må regne med ret betydelige mørketal, bl. a. fordi anmeldelse forholdsvis sjældent vil ske, hvis skadelidte kender barnets identitet, og fordi politiet koncentrerer sig om opklaringen af mere professionel kriminalitet.

Ved en bearbejdelse af den norske politistatistik har man imidlertid konstateret, at hver 4. sigtede er mellem 10 og 15 år gammel, og af alle aldersklasser har de 14-årige den højeste kriminalitetsfrekvens, en frekvens der er mere end dobbelt så høj som f. eks. de 20-åriges. Tyveri og hærværk var de almindeligste kriminalitetstyper, og den overvejende del af børnekriminaliteten blev udøvet af bander, men det var karakteristisk for den norske bande, at dens struktur var løs, en skiftende gruppe kammerater uden en bestemt fører.

Når man ville undersøge børnekriminalitetens specielle årsager nærmere, måtte man efter indlederens opfattelse stræbe efter at få belyst, hvorfor bestemte drenge slutter sig sammen, hvordan gruppens kriminelle aktivitet kommer i stand (som biprodukt til leg?), hvorledes bandens struktur er, hvilken betydning der kan tillægges hjemmets påvirkning, og om den unge lovovertræder var en særlig påvirkelig personlighedstype.

Ved en undersøgelse af et materiale bestående af de grovest kriminelle blandt 20—25-årige lovovertrædere havde indlederen påvist, at 75 % af disse havde påbegyndt deres kriminelle løbebane allerede i 12—14-års alderen.

I den efterfølgende diskussion deltog lektor Erik Christensen, lektor Karl O. Christiansen, politiadvokat Jørgen Smith, overlæge Sachs, professor Hurwitz, aktuar Rengby og overlæge Stürup.

Jon Johnsen.

KRIMINOLOGISK SELSKAP I OSLO.

Styret har i 1958 bestått av direktør Berit Puntervold (formann), politifullmektig Elg Elgesem, inspektør Ragnar Kolstad, konsulent Helge Røstad (sekretær), forskningsstipendiat Knut Sveri og direktør Ørnulv Ødegaard.

På årets første møte innledet direktør Bergsvein Hov og psykolog Kåre Bødal til diskusjon om: „Berg arbeidsskole — klientel og behandling“. — I diskusjonen deltok statsadvokat Lous, kurator Dahl, ekspedisjonssjef Halvorsen, overlege Kjølstad, overlege Anchersen, sekretær Schwencke, kurator Slaastad og sjefspyskolog Oftedal.

På neste møte holdt overlege Kjølstad foredrag: „Kan grensen mellom sosialforsorg og kriminalvern opprettholdes“. — Diskusjonsdel-takere var byrettsdommer Vogt, politifullmektig Helle, direktør Puntervold, overlege Anchersen, sosialsekretær Myhrvold, statsadvokat Dorenfeldt.

Videre har magister Nils Christie holdt foredrag om: „Unge norske lovovertredere. Foreløbige resultater fra en undersøkelse av årsklassen 1933“. — Her deltok førstesekretær Møglestue, sjefspsykolog Oftedal, kontorsjef Nordal, overlege Kjølstad og stipendiat Midbøe i diskusjonen.

På møtet i november holdt professor dr. Alvar Nelson, Århus universitet, foredrag over følgende emne: „Om værdering av kriminalvårdens institutioner efter oppnådda resultat“. — Stipendiat Sveri, stipendiat Christie, direktør Puntervold, professor Andenæs, sjefspsykolog Oftedal, overlege Anchersen og direktør Evensen deltok i diskusjonen.

På årsmøtet i desember innledet byrettsjustitiarius C. J. Fleischer til diskusjon over emnet: „Dommerens oppgave i kriminalvernet — noen momenter og refleksjoner“. — I diskusjonen deltok formannen i Stortingets justiskomité, Lars Ramndal, kontorsjef Knut W. Nordal, høyesterettsdommer Trygve Leivestad, inspektør Ragnar Kolstad, psykolog Kåre Bødal og universitetsstipendiat Nils Christie.

Ragnar Kolstad.

ASSOCIATION INTERNATIONALE DE DROIT PENAL

afholder sin 8. kongres i Lissabon i september 1961.

De 4 hovedemner er:

- 1) Problemerne i forbindelse med udviklingen i moderne strafferet i retning af videregående kriminalisering af uagtsomme forhold.
- 2) De metoder, herunder de tekniske procesmåder, der anvendes i forbindelse med den strafferetlige sanktionsfastsættelse.
- 3) Problemerne i forbindelse med offentlighed med hensyn til straffesaker og straffeprocessen.
- 4) Nationale domstoles anvendelse af fremmed strafferet.

I løbet af 1960 vil der i forskellige lande blive afholdt 4 forberedelsesmøder — et møde vedrørende hvert af de nævnte forhandlings-emner.

Eventuelle rapporter, — der ikke bør omfatte mere end 20 trykte sider —, skal indsendes i 3 eksemplarer inden den 15. oktober 1959 til M. le Doyen Pierre Bouzat, Secrétaire Général de l'Association Internationale de Droit Penal, Faculté de Droit, à Rennes (France).